

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 25

מיום ראשון, כ"ג בניסן תשע"ו, 1.5.2016

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 25 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ג בניסן תשע"ו, 1.5.2016

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה

נוכחים:

שירלי פאר יגרמן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
רויטל פיטרמן	- עוזרת גזבר העירייה
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
פרץ פינקו	- מנהל אגף משאבי אנוש
עו"ד שלמה ורטהיים	

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24.
2. אישור הגב' יערה מלצר ת.ז. 30011268784 כמנהלת לשכת מנכ"לית העירייה בשכר של 30% משכר מנכ"ל (9.699 ₪).
3. מינוי מר דביר אבידור רועי, עוזר מנכ"לית העירייה, כאחראי חוק חופש המידע.
4. מינוי מר ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה.
5. עדכון נציגי ציבור בוועדות: גב' אורלי יצחקוב – ועדת סמים, גב' תמי גת אביב – ועדה לקידום מעמד הילד.
6. עדכון סטטוס על המצב בקאנטרי רמת השרון והצבעה בנושא.
7. שונות.

מר אבי גרנבר:

חברים, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצה מן המניין מספר

25. אהרון, ביקשת להגיד מחוץ לסדר היום הודעה אישית.

מר אהרון אלמוג אסולין: מחוץ לסדר היום הודעה אישית. ערב טוב, ההודעה האישית

נוגעת לפרויקט מתחם אילת בזווית טיפה שונה ממה שבדרך כלל עוסקים בהם. לא קשור לתכנון ובנייה. לאחרונה התפרסמו בכלי התקשורת השונים גלובס ודה מרקר, כתבות שונות בנושא פרויקט הפינוי בינוי ומתחם אילת. במקביל, ביקשתי וקיבלתי מהחברה הכלכלית מסמכים שונים שמעידים על טיבם של ההסכמים שנחתמו בין החברות רימונים, יסודות ואורה.

מפרסומים במסמכים אלו, עולה תמונה לפיה חברת אורה מחויבת לשלם מספר עשרות מיליוני ₪ ל-2 חברות אלו שיתחלקו ביניהן. ברור הוא שמעמסה כספית זו תושת על הצרכן הסופי קרי התושב, ומכאן גם על גודלו של הפרויקט.

במהלך אוקטובר 2015, קיימנו מספר חברי מועצה פגישה עם מנכ"ל אורה במשרדה של שירה אבין כראשת העירייה בפועל אז, ובהשתתפות 2 סגנים שמכהנים היום, עידן וקורצקי, אשר המטרה היתה לבחון כיצד ניתן לשפר הפרויקט, כך שיפגע במינימום בדיירים הנוכחיים בתוך המתחם, אך לא פחות מכך בדיירים שמחוצה לו. בפגישה זו הלן מר יעקב אטרקציי מנכ"ל אורה, על כך שהוא נדרש לשלם סכומים גבוהים, אפילו גבוהים מאוד, לגורמים שונים בדרך במרכאות. עוד הוסיף לנו כי הוא נדרש לשלם אחוז אחד מכל הפרויקט לעו"ד שהוכתב לו על ידי העירייה/רימונים, וכי עו"ד זה כלל אינו עושה את העבודה.

עוד עולה במסמכים ובפרסומים האלו, סימני שאלה שטרם הובררו לגבי ניגוד עניינים לכאורה, שבין מי שכיהן אז כמנכ"ל רימונים עם מנכ"ל יסודות. אין בידי כלים לבדוק חששות אלו, וגם לא לגבש דעה אודותיו.

וכאן נשאלות שאלות רבות ועולים ספקות וסימני שאלה. לא בדבר חוקיות ההסכמים, שכן כולם נכתבו ונחתמו כדיון. סימני השאלה כולם הם אך ורק בזירה ובמרחב הציבורי, וכולם

מתנקזים לשאלה אחת ויחידה – האם לא הגיע הזמן להפסיק את הפארסה הזאת. העובדה שאתה, אבי גרובר, אינו חתום על הסכמים אלו, אינה פוטרת אותך מאחריות. היא מטילה עליך אחריות רבה יותר עכשיו כשאתה מחזיק במושכות. לשפוך אור על דמי תיווך כל כך יקרים, ואולי בדרך זו להגיע להסדרה סבירה יותר של הפרויקט המגלומני הזה, שיפגע בסופו של דבר בכל תושבי העיר, בין אם הם מתגוררים בתוך המתחם או מחוצה לו.

לבקש, כפי שאתה עושה כבר, דו"ח שמאי עצמאי, לשקול התנגדות ולדחות את מועד ההתנגדות וכו', הם בחזקת יצירת אווירה ולא יותר לטעמי. זה הזמן לגילוי מנהיגות, לבטל את ההסכמים הללו, ולבחון במשא ומתן רציני מול חברת אאורה, התכנסות לפרויקט רלוונטי יותר לעיר. זה לא מסע בחירות, אין יועץ, ואין פרסומאי ברקע. זו העת למנהיגות. אני מצפה ממך שתגלה אותה. תודה רבה.

מר אבי גרובר: לא תיאמת, לא עדכנת אותי שאתה מתכוון להגיד את הדברים האלה. אתה יודע מה? אני אגיד לך שאני אפילו מה שנקרא שהעלית אותם, ... מסלול שאילתא קצת בדרך אחרת. הנושא הזה מספיק חשוב, ואני אתייחס לזה ב-2 מילים. לא כי אין לי מה להגיד או כי הנושא לא מספיק חשוב, אלא כי דווקא נעשית המון עבודה. באמת, אני אתייחס לזה ב-2 מילים ואני אמשיך הלאה, כי באמת אנחנו עושים פה איזשהו מעקב שלגמרי לא, לפי כל הכללים הפרוצדוראליים שאמורים להיות בסוג כזה של ישיבה. יש מסלול של הודעה אישית, אתה יכול-

מר אהרון אלמוג אסולין: הודעה אישית.

מר אבי גרובר: בסדר, אתה צריך להודיע X זמן מראש שאתה מתכוון לשאת את ההודעה האישית. לא משנה. בוא, אהרון, נתתי לך בצורה-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא. אתה בפעם הקודמת עשית לי טובה והורדת הצעה לסדר שלי. אני לא אתן לך יותר את התענוג הזה, ולכן בחרתי בדרך הזאת, שהיא בתוך הפרוצדורה. יכולת לבקש ממני להגיד את זה בסוף הישיבה, באמצע הישיבה, מתי שאתה רק רוצה, אבל בתוך הישיבה. וזה לחלוטין בתוך הפרוצדורה, ובדקתי את זה.

עו"ד מיכה בלום: לפי הפקודה זה בסוף הישיבה, סיעה רשאית 5 דקות לדון על נושא שהיא מודיעה בתחילת הישיבה ליו"ר שהיא מעוניינת, ויש לה 5 דקות. לחבר מועצה דקה, לסיעה 5 דקות, לומר.

מר גיא קלנר: הרי זו לא הודעה אישית... זה על פלטפורמה של הודעה אישית.

מר אבי גרנבר: תראה, הנושא של פרויקט אילת, כמו שאתה יודע, כי אתה יושב פה כבר לפחות את השנתיים וקצת האחרונות, הנושא של מתחם אילת זה לא איזה משהו שפתאום נולד אתמול. זה נושא שקיים פה איפה שהוא באמצע הקדנציה הקודמת, והוא אושר פה בינואר אם אני זוכר נכון, של 2014. בישיבה הספציפית שבה אישרנו את הנוסח האחרון, אני הייתי במילואים, ולא הייתי אפילו נוכח באותה ישיבה. הייתי כן נוכח בכל הפגישות הפנימיות שעשינו לקראת. יש פרויקט שהוא קיים כרגע ואושר בוועדה המקומית ביחס של 4:1.

כמו שאמרת, הנושא הזה נמצא בהתנגדויות בוועדה המחוזית. אני מאמין שאם אתה בא, ואחרי שוועדה מקומית מקבלת החלטה, לבוא לוועדה מחוזית ולהגיד 'לא בא לי', וסליחה שאני אומר את זה ככה, זה לא רציני. ראש עיר שיש לו אחריות ל-2 הצדדים של הפרויקט, לא בא לוועדה מקומית ואומר 'לא בא לי'. ככה לא עובדים בצורה מסודרת.

גב' רותי גרונסקי: במחוזית.

מר אבי גרנבר: במחוזית, אתה לא בא ואומר 'לא בא לי'. ולכן, קודם כל הוגשה התנגדות מהנדס על דברים מסוימים. אבל לטעמי, ההתנגדות הזאת עוד לא היתה שלמה ומלאה. ולכן אנחנו עשינו שורה של בדיקות. חלק מזה, זה באמת אותה התייחסות של שמאית שהכינה את הדו"ח. הנוסח הסופי נמצא על שולחני, של אותה חוות דעת של השמאית, שאומרת מה שהיא אומרת, ואני בכוונה לא רוצה להיכנס לזה עכשיו כאן.

יש לנו עד סוף השבוע להגיש את ההתנגדות. תוגש ההתנגדות, שבמסגרת אותה התנגדות גם תוגש חוות הדעת של השמאית. אני מקיים שיחות עם הצדדים הנוגעים בדבר, מתוך באמת מטרה לנסות לכנס את זה לפרויקט. כי בואו, אם נשאיר את זה במצב הנוכחי, רוב

הסיכויים שזה ילך לעתירות, בתי משפט וכל הדברים האלה. לא ייבנו שם דירות, השכונה תמשיך להיות במלחמת עולם בין 2 הצדדים.

מר יעקב קורצקי: הצבענו על זה כמה פעמים, ואישרנו את התכנית הזאת. זו תכנית שרצה פה 10 שנים.

מר אבי גרובר: יעקב, אנחנו לא מנהלים.

מר יעקב קורצקי: אבי, יש לנו מחויבות ל-180 משפחות שחיות שם בג'ורה. אהרון, מה, כבר דשנו בזה, ישבנו עם שירה. אני לא מבין למה זה כל פעם חוזר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אתה לא היית פה כשהקראתי, לכן אתה מתפרץ.

מר טל עזגד: מגישים התנגדות.

מר יעקב קורצקי: למה כל הזמן צריך להתנצל על תכנית כזאת? אני לא מבין.

מר אהרון אלמוג אסולין: על מה אתה מתפרץ? אתה שמעת את מה שאמרתי? לא שמעת את מה שאמרתי.

מר יעקב קורצקי: גם לא אכלתי אצלך מופלטה. אני מתנצל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מתוך כבוד לדיון, אל תתערב בדבר שלא שמעת אותו. ככה אני חושב.

מר יעקב קורצקי: מה זה קשור? אני מתייחס עכשיו לראש העיר. אני לא התייחסתי אליך, למה אתה קופץ?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אתה מתייחס אליי.

מר יעקב קורצקי: לא התייחסתי אליך בכלל. אני מתייחס לראש העיר.

מר אבי גרובר: אתה יכול לתת לי שנייה?

מר יעקב קורצקי: אני לא מבין למה כל פעם זה כזה צריך לעלות כזה סיפור. יש

180 משפחות שחיות בתוך ביוב במורשה וצריך לעשות את התיקון הזה. גמרנו. אנחנו בשנת

2016. גמרנו.

מר טל עזגד: הולכים להגיש התנגדות עכשיו.

מר יעקב קורצקי: בסדר, יש...

מר אבי גרובר: בהמון רצינות.

מר אהרון אלמוג אסולין: היתה יכולת להגיש את ההתנגדות כבר מזמן.

מר אבי גרובר: ההודעה האישית הזאת, הרי אפשר היה להגיד את זה בפוסט

בפייסבוק, לא היה צריך בשביל זה ישיבת מועצה.

מר יעקב קורצקי: עידן, טל, מה אתה חושב על הפרויקט? סליחה, אני חייב לשאול.

טל, מה אתה חושב על הפרויקט הזה? צריך לצאת הפרויקט הזה?

מר גיא קלנר: נותן כתף.

מר טל עזגד: נותן כתף למי?

גב' שירה אבין: נותן כתף למי?

מר גיא קלנר: לאסולין.

מר טל עזגד: לא, אני דווקא נותן כתף ליעקב.

מר גיא קלנר: החמישייה באותה עמדה...?

מר טל עזגד: עזוב, החמישייה לא מעניינת כרגע.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: כל אחד קודם כל מדבר בשמו.

מר טל עזגד: אני חושב שצריך היה לצאת לדרך.

גב' שירה אבין: אם יש סוגיות מסוימות, מה קרה, אתה תמיד מדבר בשם מישהו

אחר? מה? זכותו להגיד את מה שהוא חושב.

מר גיא קלנר: שיגיד מה שהוא רוצה, זו לא הודעה אישית אבל. מה הודעה אישית בזה.

מר רפי בראל: סליחה אדוני, זו הודעה אישית, הוא מסר הודעה בשמו.

מר אבי גרובר: הוא אמר פה משהו. אולי לא הקשבתם לכל ההודעה.

מר רפי בראל: ואתה אל תנסה להכניס אותנו לאותה הודעה שלו. זכותו למסור הודעה.

מר אבי גרובר: יש פה משפט אחד שאהרון אמר שהוא משפט דרמטי במה שהוא אמר פה. הנושא של קיומם או לא קיומם של קשרים אישיים כאלה ואחרים שעמדו מאחורי ההתקשרות, נכון? זה מה שאמרת. אמרת...

מר אהרון אלמוג אסולין: זה רק חלק מזה. זה חלק.

מר אבי גרובר: אוקיי. אז זה משפט דרמטי. אם יש לך איזושהי עדות, אם יש לך חשש למעשה פלילי-

מר יעקב קורצקי: יש משטרה... אני לא מבין.

מר אבי גרובר: גש למשטרה ותגיש תלונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני פניתי אליך כראש עיר, ואני אומר לך בפרפרזה, גלה מנהיגות, כי יש שם-

מר אבי גרובר: אני בסדר גמור. בעניין הזה תאמין לי שאני...

מר אהרון אלמוג אסולין: כי יש שם הסכמים שהם לכאורה חוקיים וישרים. בהיבט הציבורי בשפה עדינה אני אומר את זה, הם מסריחים. ואני חושב, שכשאתה היום פה, אתה לא חתום עליהם, אין לך אחריות על החתימות.

מר גיא קלנר: מתי גילית את החשדות האלה, אהרון?

מר אבי גרובר: הוא יו"ר ועדת הביקורת.

מר גיא קלנר: ממתי זה צף החשדות האלה?

גב' דברת וייזר: עכשיו או לפני שנה?

מר אהרון אלמוג אסולין: לפני החג ביקשתי את החומרים האלה מהחברה הכלכלית, קראתי את ההתבטאויות או את הדברים שהיו בעיתונות. הדברים התחברו לי ובזה נגמר. אתה קורא את ההסכמים האלה, שלא יצא לי לקרוא אותם לצערי עד היום, ואתה פשוט נפעם מהגודל שלהם. כשישבתי באוקטובר עם אדון אטרקצ'י כאן, והוא אמר דברים שאני לא הבנתי אותם.

מר יעקב קורצקי: אני ישבתי, וזה היה לי ברור מאוד מה שהוא אמר. אהרון, אתה רוצה שאני אדקלם לך את מה שהוא אמר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא הבנתי אותם. היום כשאתה קורא את ההסכמים, אתה מבין שהולכים להיות שם 70,000,000 ש"ח שהתחלקו בין כל העולם ואשתו. אז יש פה בעיה.

גב' שירה אבין: יעקב, אתה לא שמעת את מה שהוא אמר, ואתה נכנס לדברים. הוא לא אמר שהתושבים צריכים לאכול אותה. להיפך. אם רוצים לעזור לתושבים, צריך לעשות את זה נכון.

מר יעקב קורצקי: שירה, היינו במשחק הזה, הוא ישב פה ואמר ב-8.2, ואמרתי 'אל תעלה, אין פרויקט'.

מר אבי גרובר: מה שאהרון אמר עכשיו, אני לא יכול על פניו, ממשפט כזה, לבוא ולהשאיר, מה שאהרון אמר לי עכשיו 'תעשה עצירה על הכל, תבדוק את החשדות'.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא.

מר אבי גרובר: מה לא? אם היחס של 1:4 הוא פונקציה של הסכמים פליליים שבו ניתנו טובות הנאה כאלה ואחרות-

גב' שירה אבין: אף אחד לא אמר שההסכמים פליליים.

מר אבי גרובר: מה זה החשד הזה? מה זה האמירה הזאת? אז אני לא יכול לתת

לה 1:4 אם שערורייתי. נכון? היה שם את המילה שערורייתי, נכון? זאת אומרת, שזה מעמיס עלויות, ואנחנו מממנים כאילו את האקסטרוות האלה, את ההסכמים השערורייתיים אנחנו מממנים. אז זאת אומרת שאני עכשיו נותן, ביחס של 1:4 המון כסף לכל מיני גורמים, ואני כאילו הופך להיות חלק מהחגיגה אם אני מאשר את זה. זה מה שנאמר פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אתה צריך לעצור את זה.

מר אבי גרובר: זה לא לבוא 'אל תגיש התנגדות ותן לזה לקרות'. מה שיש פה זו אמירה מאוד דרמטית, שנעשו פה מעשים מאוד חמורים, עם משמעות כספית אדירה, על חשבון הקופה הציבורית וטובת עירנו כולנו. זה מה שנאמר. אין דרך אחרת להציג את זה. וגלה מנהיגות, זאת אומרת - תעצור את העסק הזה, ועכשיו תיכנס להליך של בדיקה ותראה. זה מה שנאמר.

עכשיו אני מגלה מנהיגות. תאמין לי, אני חושב שלעשות חלק מהמהלכים שעשיתי, לא היה פה אומר לאף אחד לעשות אותם קודם, ואנחנו נבדוק את זה. אני גם אדבר עם כל הצדדים הנוגעים בדבר. אני יכול להגיד לך עוד במשפט אחד, אנחנו נכנסנו לדיבור מסוים. עוד פעם, זה רק ככה התחלת גישושים, פלרטוטים מסוימים, עם רשות מקרקעי ישראל/משרד האוצר על נושא של הסכם גג. רשות מקרקעי ישראל העבירה החלטה לפני סדר גודל של שבועיים, שמדברת על זה ש-10% מהדירות בהסכמי גג, הן לטובת התחדשות עירונית, מה שאומר שיכול להיות שנוכל לנייד זכויות, מה שאומר שהפרויקט הזה-

גב' שירה אבין: הסכם הגג כולל את תעש?

מר אבי גרובר: לא. לא. תראי שירה, הסכם הגג שיהיה-

גב' שירה אבין: לא, כי בעיתון מפורסם שזה כן.

מר אבי גרובר: אני לא יודע מה כבר פרסמו בעיתון.

גב' שירה אבין: תעש מפורסמת בכל מקום, שהולכים אוטוטו לבנות שם.

מר גיא קלנר: כחלק מהדיווחים על הסכמי גג?

גב' שירה אבין:

אז אני שואלת אם בהסכמי הגג זה חלק. כי אני מניחה שלמדינה

יש רצון מאוד עז בנושא.

מר אבי גרובר:

כמו שאמרתי, זה סוג של פלרטוטים. אנחנו עוד בשלב הפור פליי,

הרבה לפני. אנחנו מקיימים איזה שהם שיחות ראשונות לראות בכלל איזשהו סוג של היתכנות. הסכם גג זה לא משהו שראש עיר חותם בחדר. זה אירוע אולי הכי דרמטי בחיי העיר הזאת, 20-30 שנה. זה באמת משהו בקנה מידה דרמטי. הוא יבוא לפה מן הסתם. אני ער לכל הרגישויות האלה, מן הסתם, ואני גם יודע בדיוק איפה תעש עומד בדעת הקהל הרמת שרונית, ואני חושב שגם המדינה מבינה שלא מתחילים מתעש, לא קרוב לזה.

גב' שירה אבין:

המדינה לא מבינה. בוא נשים את הדברים, כי אנחנו הגענו

לוועדה ארצית, והיינו שם, וגם אתה היית שם.

מר אבי גרובר:

אז את יודעת משהו, בשלב הפלרטוטים תעש לא נמצאת, בכלל

לא. הם יודעים בדיוק איך היא נמצאת ברגישויות הרמת שרונית, וזה בכלל לא היה חלק מהשיחה תעש. זאת אומרת, הם מבינים את הנושא הזה, והם רוצים שכן זה יקרה, והם מבינים את 2 הצדדים, אני אגיד את זה ככה. ואם באמת נוכל במסגרת אותו הסכם גג-

מר עידן למדן:

תעש גם איננה חלק מתכנית המתאר הכוללנית, ולכן זה לא

קשור כרגע.

מר אבי גרובר:

שאני לא מאמין שהוא יאושר פה, אם הוא לא באמת יעזור לרמת

שרון וזה לא יהיה לכיוון לאחד, אלא זה יהיה הסכם ש-2 הצדדים ייהנו ממנו. אז באמת, אם אנחנו נוכל באמצעות הסכם הגג לנייד חלק מהזכויות ממורשה החוצה לתוך אזורי הבנייה החדשים, ולא מדובר, הסכם הגג לא מתייחס לשטח רמת השרון הזה, הוא מתייחס לאזורים החדשים.

אז אני חושב שזה גם משהו שיעזור לפרויקט לקרות. וכל הדברים האלה, אנחנו עוד נביא לידי ביטוי באותה התנגדות שתוגש השבוע, ותוגש התנגדות יותר רחבה מהנוסח הראשון שהוגש. ואני אומר את זה פה, אפרופו מנהיגות. המטרה שלי שייצא פרויקט לדרך, אבל

צריך לבוא ולדעת להתייחס ל-2 הצדדים של המשוואה. כי אחרת זה ייתקע בבתי משפט ואחרים. כן, גיא.

מר גיא קלנר: אני חושב שבהודעה האישית הזו מעורבת המון ציניות. והגעה לתוך דברים מתוך מקום לא תמים, ולא באמת על פלטפורמה שלשלמה נועדה ההודעה האישית. כמי שהתנגד, לדעתי היחיד, אולי עם דברת, אני כבר לא זוכר, דיברנו על זה בדיוק אתמול. בדיון בהיטל ההשבחה, שהיה דיון שלאחר אישור הפרויקט, אני אז רציתי להוריד מ-720 ל-630, תוך כדי הדיון בפטור מהיטל השבחה. אפשר לפתוח את הפרוטוקולים. לא זכור לי שמישהו אחר התנגד פה לעניין הזה, קואליציה-אופוזיציה של אז ושל היום. אף אחד בהקשר הזה.

צריך רגע לשים את הדברים במקומם. יש פה 2 חזיתות. יש פה חזית אחת, האם הפרויקט הזה, אפשר היה להוציא לדרך את אותן 180 משפחות שכולנו כי כולנו רוצים לשפר את איכות החיים שלהם במחיר ציבורי נמוך יותר. האם אפשר היה לעשות את זה במקום ב-720 או בכל מספר אחר נמוך יותר. זה פעם אחת. וזה דיון עקרוני של מפתחות, של משוואות אחרות וכיוצא בזה.

ויש פה עכשיו נקודה נוספת שהעלית, שפעם ראשונה לדעתי אנחנו שומעים אותה, שיש פה חשד או חשש לאי סדרים. וזו סוגיה אחרת לגמרי, שזה הועלה כרגע. אני לא חושב, שלא בהקשר הזה של המשוואה הציבורית של 1 ל-, האם זה הפרויקט שכך היה צריך לצאת לדרך, ולא בחשש של אי סדרים או כל דבר אחר – הפלטפורמה של הודעה אישית לא מתאימה לעניין הזה. צריך להביא את זה כהצעה לסדר, צריך להביא את זה כנושא לדיון. לכולנו יש המון מה להגיד בנושא הזה. ולכן לדעתי בהקשר הזה, ניצלת איזושהי פרצה פרוצדוראלית לאמירה מהותית שלדעתי לא היה צריך לעשות אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדבר האחרון שאפשר להגיד עליי, שאני תמים. אבל לגופו של עניין, יש לך גם מה להגיד על זה?

מר גיא קלנר: לגופו של עניין במה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, לגופה של ההערה עצמה.

מר גיא קלנר: אם יש חשש לאי סדרים-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה הכל חוקי שם, הכל על השולחן. לא דיברתי איתך לא על

יחס 1:

4, לא אמרתי לצמצם, לא אמרתי שום דבר.

מר עידן למדן: אתה אומר לגלות מנהיגות.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש נתון, מה אתה עושה עם זה עכשיו?

מר גיא קלנר: אני אומר עוד לפני החשש, אני רציתי להוריד... הפרויקט.

מר יעקב קורצקי: לך למשטרה, לך לרשויות.

מר גיא קלנר: ואם יש בעיה של אי סדרים, בוודאי ובוודאי ללכת לרשויות. מה

זאת אומרת?

מר עידן למדן: הישיבה רק שתיארת בקריאה לצאת למנהיגות, עוד נבעה אם

אינני טועה, הישיבה לא היתה באוקטובר, אלא דווקא ביוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, היתה באוקטובר, בדקתי.

מר עידן למדן: לדעתי ביוני, אם אני זוכר נכון. כי אוקטובר כבר היינו בפאזת

בחירות כמדומני.

מר אהרון אלמוג אסולין: קצת לפני, קצת לפני. לא הרבה לפני.

מר עידן למדן: אבל זה מה שאני זוכר. והרבה מאוד מהנתונים היו ידועים כבר

אז. וגם אז, לא באנו לבדוק... אלא באנו כן בקריאה לצאת לקרוא מנהיגות ולגלות

מנהיגות שלא נקראה. אז גם בזה לחכות את העוד X חודשים.

מר אבי גרובר: אבל הוא אומר פה משהו אחר. הוא אומר פה שיש קשר, שישבו

גופים, סידרו ביניהם בחבר'ה ועשו פעולה על חשבון. אין ספק שצריך...

- מר גיא קלנר:** לא, אבל את זה הוא גילה עכשיו. הוא לא גילה את זה ביוני.
- מר עידן למדן:** ביוני.
- מר אבי גרובר:** אני מקווה שהוא לא מסתמך על דברים שאמורים להיות חסויים עדיין.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא, אני לחלוטין לא מסתמך על מה שאתה חושב. למרות שקראתי את זה קצת לפני שדיברנו אתמול. אני את הדברים האלה ראיתי כאשר ביקשתי, ואתה אישרת את זה, שיעבירו לי את ההסכמים בין כל שלושת החברות.
- מר גיא קלנר:** איזה שיחה מדברים.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** היה לי מפגש חברתי אתמול עם ראש העירייה. מותר לי.
- גב' נורית אבנר:** אז לא תמים כל כך כל הנושא הזה.
- גב' שירה אבין:** לא, המימונה, המימונה.
- מר אבי גרובר:** לפני שהוא... למימונה ובירך אותי, איך זה הולך? לא תרבחו ותסעדו...
- מר עידן למדן:** אורך ימים ורוב שנים.
- גב' נורית אבנר:** אז זה לא חדש לך.
- מר אבי גרובר:** אני לא ידעתי מה, באמת שלא היה לי מושג מה אהרון הולך להגיד. היתה לנו שיחה מסוימת, לא ידעתי על מה.
- גב' נורית אבנר:** ...
- מר עידן למדן:** אז הדיון היה מתקיים בסוף הישיבה. מה זה משנה? זה לא הכלי של ההודעה האישית. בהחלט יש הצעות לסדר.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא אתן את הצ'אנס שמישהו יוריד לי הצעה לסדר. ואני אשתמש בכל כלי פרוצדוראלי אפשרי.

מר אבי גרובר: בשורה התחתונה, ההתנגדות תוגש...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מציע לך להסתכל בכל זאת על ההסכמים האלה ולא לשים אותם בצד ולקוות שמישהו-

מר אבי גרובר: אני לא שם שום דבר בצד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני מציע לך לשקול את ההצעה שלי בכובד ראש.

מר אבי גרובר: אני לא שם שום דבר בצד.

1. אישור פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24.

מר אבי גרובר: טוב, עכשיו נחזור לסדר היום. אישור פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24. אף אחד לא העיר הערות, ולכן הפרוטוקול מאושר, ואני מבין שהוא כבר נמצא באתר העירייה.

החלטה מס' 165: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24.

2. אישור הגב' יערה מלצר ת.ז. 30011268784 כמנהלת לשכת מנכ"לית העירייה בשכר של 30% משכר מנכ"ל (9.699 ₪).

מר אבי גרובר: סעיף שני – אישור הגב' יערה מלצר כמנהלת לשכת מנכ"לית העירייה, בשכר של 30% משכר מנכ"ל. אני מבין שברוטו זה יוצר 9,699 ₪. שירלי, כמה מילים?

גב' שירלי פאר-יגרמן: יערה תיכנס לתפקיד בימים הקרובים. יערה, תרימי יד. עם ניסיון מלשכת משרד הביטחון. תהיה בוגרת תואר שני באקזקיוטיב בסוף השנה, באה עם

רקע גם בניהול לשכות, גם בקטע של ניהול בכלל. זהו. בחורה איכותית, ואנחנו מאחלים לה הצלחה.

מר אבי גרובר: זה חלק מהתקן שיש לזה-, זה תקן שהיה מאויש?

מר גיא קלנר: זה הכל re-placing?

גב' שירלי פאר-יגרמן: כן. דליה יוצאת לפרישה ובעצם היא נכנסת. כרגע אנחנו בתקן אחד פחות אצלנו בלשכה. עד בעצם היום הייתי בתקן אחד פחות. היום בפועל התחילו 2 אנשים לעבוד.

גב' רותי גרונסקי: ... יש נעלי התעמלות טובות.

גב' שירלי פאר-יגרמן: עבדתי עד 12 בלילה, זה בסדר.

גב' רותי גרונסקי: לא, אם לה יש נעלי התעמלות טובות. זה מה שהתכוונתי. יש לך? אז את מסודרת. את כל השאר את לא צריכה. אחרי שירלי רצים.

גב' שירלי פאר-יגרמן: תהיה לנו חפיפה, אתה תראה את זה בתקציב, כי עדיין פרח משולמת. אני ופרח שתינו משולמות, בהתאם להסכמים שכל אחת חתומה עליהם, עם ימי חופשה וכו', וכנ"ל סמדר כרגע.

מר טל עזגד: פרח אגב חתומה למיטב ידיעתי על 30 יום הודעה מוקדמת.

מר אבי גרובר: כולם קיבלו 3 חודשים. פרח תקבל מה שכולם.

מר טל עזגד: לא אמרתי שלא. היא יכולה גם לקבל שנתיים מצידי, אבל פשוט זה לא בכפוף להסכמים, זה בכפוף למה שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: אוקיי. מי בעד? 9. מי נגד? מי נמנע? 5. תודה.

החלטה מס' 166: הוחלט ברוב קולות לאשר הגב' יערה מלצר ת.ז. 30011268784 כמנהלת

לשכת מנכ"לית העירייה בשכר של 30% משכר מנכ"ל (9.699 ₪).

3. מינוי מר דביר אבידור רועי, עוזר מנכ"לית העירייה, כאחראי חוק חופש המידע.

מר אבי גרובר: אישור מינויו של מר דביר אבידור רועי, עוזר מנכ"לית העירייה, כאחראי חוק חופש המידע. על פי חוק אנחנו מחויבים שיהיה. על פי סעיף 3 לחוק חופש המידע, ראש הרשות הציבורית ימנה מקרב עובדי הרשות ממונה על העמדת מידע לרשות הציבור לטיפול בבקשות לקבלת מידע ועל יישום הוראות חוק זה. למרות שכתוב 'ראש הרשות הציבורית ימנה', הבנתי ממכיה שצריך גם להביא את זה פה למועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מהותית מה?

גב' שירלי פאר-יגרמן: טיפלה בזה פרח לפניי, וטיפלה בזה סמדר. אני כרגע לומדת את כל החומר. כל תושב שפונה אלינו בבקשת מידע על פי חוק חופש המידע, אני מחויבת להעביר לו את כל המידע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז הוא יפנה לעידו?

גב' שירלי פאר-יגרמן: רועי, רועי.

מר אהרון אלמוג אסולין: מהותית אני שואל.

מר אבי גרובר: צריך מישהו שיטפל ביוגב פשוט, מישהו שיוגב יוכל לעבוד מולו בשוטף.

גב' שירלי פאר-יגרמן: לא מקבלים על זה תוספת.

מר אבי גרובר: תושבים ובכלל רשאים לפי חוק להגיש, הם יכולים לקבל את המידע. מישהו צריך להיות אחראי על הדבר הזה, לרכז את זה.

גב' שירלי פאר-יגרמן: מישהו צריך ללכת וללקט את המידע. לפעמים זה חוצה עירייה,

הרבה מחלקות.

מר אבי גרובר: דואגים שכמו שצריך להיות בחוק, זה יהיה.

גב' שירלי פאר-יגרמן: ואין על זה תגמול נוסף.

מר אבי גרובר: משהו למישהו להגיד? לא? אוקיי. מי בעד? פה אחד. בהצלחה, רועי.

מר אהרון אלמוג אסולין: מברוק.

מר גיא קלנר: מה זה מברוק.

מר אבי גרובר: יש עבודה, חבר'ה.

גב' רותי גרונסקי: אם הם הצביעו בעד, תבין למה.

מר אבי גרובר: דרך אגב, אהרון, אתה כחבר מועצה, אתה פונה אליי לפי סעיף 140(א), ואני תוך 3 ימים צריך להביא לך. אתה יש לך מסלול מקוצר והכל, כן?

גב' רותי גרונסקי: מקוצר, בתור חבר מועצה.

מר אבי גרובר: חבר מועצה לא פונה לרועי.

מר אהרון אלמוג אסולין: השאלה אם 3 ימים נמשכים 71 שעות או נצח? זה פררוגטיבה של ראש העירייה.

מר אבי גרובר: אחד – תבדוק אותי. אני משתדל לתת את המידע. כמו שאתה התחלת בהודעה אישית שאמרת 'ביקשתי – קיבלתי'.

מר אהרון אלמוג אסולין: ביקשתי – קיבלתי.

מר אבי גרובר: אני מקווה באמת להיות הכי שקוף, ולהביא את המידע החוצה, בכפוף כמובן לכל חוק. אבל I am doing my best, כמה שאני יכול. לפעמים זה לוקח קצת יותר מ-72 שעות, אני מודה. אבל אני באמת עושה את המאמץ. אני לא אספר לך סיפורים מה-70 בקשות שאני הגשתי בקדנציה הקודמת ואחת שקיבלתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: הראית לי אותן.

מר אבי גרובר: פעם אחת קיבלתי את המידע. ... 20 חשבוניות, כל חשבונית 50 פעם, ערבבו את זה. באתי, היתה לי כזאת ערימה של 20 חשבוניות. 4.5 שעות ישבתי למיין את זה. סתם סיפורי פולקלור.

החלטה מס' 167: הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר דביר אבידור רועי, עוזר מנכ"לית העירייה, כאחראי חוק חופש המידע.

4. מינוי מר ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה.

מר אבי גרובר: נושא הבא – מינוי מבקר העירייה ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה. עוד פעם, זה בהתאם גם כן, זה בגדול מה שהחוק אומר. אפשר אמנם בטעמים מיוחדים למנות מישהו אחר. לא מצאתי פה טעמים מיוחדים, ולכן אנחנו ממנים את ניסים.

גב' שירלי פאר-יגרמן: אני יכולה להוסיף שזה גם בעקבות דו"ח ועדת הביקורת שעלה לדו"ח ביקורת 2014 וחלק מההמלצות כבר מתחילות להיות מיושמות, זו אחת מהן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם יורשה לי, זה לא דו"ח של אהרון, זה דו"ח של המבקר. ובמקרה הזה המבקר שזר לעצמו את החבל שאותו... על צווארו. שיהיה לך בהצלחה.

גב' שירלי פאר-יגרמן: הדו"ח שאהרון הציג במליאה הקודמת. לזה התכוונתי.

מר טל עזגד: הוא לא אושר.

מר אבי גרובר: הוא קודם מאשר את מינויו.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: מברוק.

מר גיא קלנר: הסימן הכי טוב, זה שאם יש הצבעה פה אחד, המינוי הזה קשה.

החלטה מס' 168: הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה.

5. עדכון נציגי ציבור בוועדות: גב' אורלי יצחקוב – ועדת סמים, גב' תמי גת אביב – ועדה לקידום מעמד הילד.

מר אבי גרובר: נושא הבא – עדכון נציגי ציבור בוועדות. אני מבין שאנחנו עושים פה החלפה בין אורלי יצחקוב ותמי גת אביב. אורלי תעבור לוועדת הסמים ותמי גת אביב עוברת לוועדה לקידום מעמד הילד. טכנית לגמרי. מי בעד? הן נרשמו בוועדות מסוימות, הן ביקשו להחליף ביניהן. מי נגד? מי נמנע? בעד פה אחד.

החלטה מס' 169: הוחלט פה אחד לאשר עדכון נציגי ציבור בוועדות: גב' אורלי יצחקוב – ועדת סמים, גב' תמי גת אביב – ועדה לקידום מעמד הילד.

6. עדכון סטטוס על המצב בקאנטרי רמת השרון והצבעה בנושא.

מר אבי גרובר: הנושא הבא אנחנו הוספנו אותו במהלך חול המועד. אני מדבר על כל הנושא של הקאנטרי. אני קיוויתי שאני נוכל להביא לפה כבר איזשהו נוסח של משהו שיהיה בשל להצבעה ממש. אנחנו עוד לא לגמרי שם. נמצא פה עו"ד שלמה ורטהיים. בוא

גם תציג את עצמך במילה וגם תגיד כמה מילים.

עו"ד שלמה ורטהיים: שלום לכולם, שמי שלמה ורטהיים, אני עו"ד. חוץ מזה, אני גם תושב רמת השרון למעלה מ-34 שנים. אני מייצג בתיק הזה את הבעלים, את החברה שהיא בעלת החכירה של הקאנטרי היום. אנחנו פנינו לבית המשפט לפני כחודש וביקשנו צו להקפאת הליכים, על מנת להביא להסדר בקאנטרי, שלפני ייכנס משקיע בהתאם, לפי שיטתנו בהתאם להוראות ההסכם, ישלם את כל החובות של הקאנטרי לכל הנושים, וישקיע בקאנטרי סכום נכבד של כ-19 או 20 מיליון ₪, על מנת לשפץ אותו ולהביא אותו למצב מודרני, למצב שבאמת תושבי רמת השרון ראויים לו היום.

לחברה היום יש זכות חכירה שנגמרת ומסתיימת בעוד 8 או 9 שנים. ועוד זכות להודיע על חידוש החכירה ל-49 שנים נוספות. אנחנו ביקשנו את הסכמת המועצה להגדיל את ההודעה. אנחנו סבורים שמבחינה משפטית אנחנו יכולים לעשות את זה לפי סעיף 42 לחוק החוזים, ואני לא רוצה להכניס ולפרט בכל הדבר הזה. חתמנו עם זיכרון דברים משקיע בשם פליקס שופמן, גם הוא תושב רמת השרון, סמנכ"ל מליסרון בינתיים נכון לעכשיו בית המשפט נתן צו להקפאת הליכים של כל ההליכים. והתוצאה של בעצם הסכמת המועצה להקדמת ההודעה על החכירה, טיפה מסובך אבל זה ככה.

גב' שירה אבין: אבל מה זה אומר? זה אומר 9 שנים ועוד 49?

עו"ד שלמה ורטהיים: א' – זה אומר כך. במתווה שאני הצעתי לבית המשפט. אנחנו ויתרנו על... אמרנו שעכשיו אנחנו מתכווננים להקדים את ה-49 שנים, אנחנו נתחיל לשלם דמי חכירה ראויים בהתאם להערכות שמאי. הצענו ששמאי בית המשפט יהיה שמאי מכריע. העירייה אמרה 'אנחנו רוצים שמאי שלנו, ואחר כך נראה מה דמי החכירה'. זו ההצעה שהגשנו לבית המשפט באופן עקרוני. נשאלתי על ידי בעצם, עו"ד שמייצג את העירייה, מי המשקיעים. נכון לעכשיו המשקיע הוא פליקס שופמן, סמנכ"ל מליסרון, תושב רמת השרון.

מר גיא קלנר: משקיע בשם מליסרון?

עו"ד שלמה ורטהיים: לא, לא, לא. בשם.

מר גיא קלנר: אה, הוא עובד כזה, אבל משקיע.

מר טל עזגד: מליסרון זה האחים עופר, למי שלא-

עו"ד שלמה ורטהיים: בואו נגיד ככה. אנחנו פנינו לבית המשפט, הצגנו לבית המשפט זיכרון דברים בין החברה, בין בעלי מניותיה הנוכחיים, שהם בעצם ייצאו בכלל מהתמונה במאה אחוז, משפחת שפירא, והוא ייכנס בנעליהם, הוא יקנה את המניות שלהם.

מר אהרון אלמוג אסולין: למה לא במכרז?

עו"ד שלמה ורטהיים: אני אסביר. א' – לפי ההסכם, לפי שיטתנו אין מכרז, לפי שיטתנו אנחנו רשאים בהסכמת העירייה להחליף את בעלי המניות, ב' – העירייה היא הבעלים, אבל אל תשכחו שיש לחברה זכות חכירה ל-49 שנים, עם זכות להאריך אותה לעוד 49. זכות חכירה היא זכות קניינית, זה אחד. אם אני אשלים שלפי שיטתנו גם, גם אם העירייה תקבל או תפקיע מסיבות כאלה ואחרות, לדעתי לא יתקיימו הנסיבות. מיכה חושב אולי אחרת, זה בסדר. אנחנו יכולים להתווכח על זה, ולהתווכח על זה משפטים ולא יהיה קאנטרי.

העירייה, גם אם היא יכולה להפקיע, לפי סעיף 19(ד) להסכם, העירייה צריכה להחכיר את זה לחוכר אחר, והיא צריכה לשלם. היא מקבלת 5% עמלה, והיא צריכה 95% להחזיר לחוכר הישן. זה סעיף 19 להסכם. ככה חתמו על ההסכם הזה. לפתוח את ההסכם הזה, עניין של שנים. מה שאנחנו מציעים, עוד משפט אחד. לבקשת העירייה, אנחנו הבהרנו שהצפי לסיים, כמובן אם נקבל את ההסכמה של העירייה, לסיים את כל התהליך הזה, זה עד ה-30.6. ב-30.6 להעביר את כל הכספים.

מר אבי גרובר: אני אגיד במילה ככה. קודם כל, הנושא הזה מסתובב ברקע כבר תקופה. זה לא איזה משהו חדש. כל הנושא התחיל בעקבות חובות שיש לבעלים של הקאנטרי, לשורה של גופים, ובהם גם העירייה. מדובר פה על מיליונים של שקלים לעירייה. חובות ארנונה. יש גם שאלות לגבי דמי השבחה וכל מיני אגרות והיטלים שהיו צריכים להיות משולמים. מהמקום הזה התחיל הליך לא ביוזמת העירייה, התחיל הליך

משפטי, שהעירייה בתוך מישהו שחייבים לו, גוף שחייבים לו מיליוני ₪, העירייה גם כן הצטרפה להליך.

גב' שירה אבין: מתי גילו שחייבים לעירייה מיליוני ₪ גם ב...?

מר אבי גרובר: כשאני נכנסתי, כמעט ביום הראשון שנכנסתי, באו אליי ואמרו לי יש לעירייה חוב של 2.6 מיליון ₪.

גב' שירה אבין: אני ידעתי רק על חוב של ארנונה, ולא במיליונים.

מר אבי גרובר: לי מציגים תמונה-

גב' שירה אבין: חבל שהגזבר לא פה.

מר טל עזגד: למה בויאר לא פה?

מר אבי גרובר: בויאר לא מטפל בתיק הזה. אני החלפתי את בויאר. זה לא עניין אישי על בויאר. למה אנחנו עכשיו דנים בבויאר?

מר אהרון אלמוג אסולין: מחליפים עו"ד באמצע טיפול, צריכה להיות איזושהי סיבה מיוחדת. זה על דעת ראש ה-?

עו"ד מיכה בלוס: לא, זה לא על דעתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא על דעתך?

עו"ד מיכה בלוס: לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מרתק הדבר הזה.

מר אבי גרובר: אני תיכף אתיחס לזה.

עו"ד שלמה ורטהיים: הואיל והעירייה הצהירה לבית המשפט, החוב בגין ארנונה, שלטים וכו', בשנתיים האחרונות היא לא פירטה, הוא 2.087 מיליון ₪. בשנתיים האחרונות.

!!!: יותר.

עו"ד שלמה ורטהיים: לא יודע לפי איזה חשבון.

מר אבי גרובר: ממה שהוצג לי, החוב הוא 2.8 מיליון ₪ בנושא של ארנונה.

גב' שירה אבין: זה החוב של הארנונה לבד? שנייה, אבל מעבר לחוב של הארנונה,

איזה חובות יש עוד? אתה אמרת שיש עוד חובות.

מר אבי גרובר: יש שם מבנים, יש שאלה לגבי תקינותם של כל המבנים שקיימים

שם. יש שאלה לגבי כל העסקים ש-

גב' שירה אבין: לא, אני שואלת כי פשוט אף פעם זה לא הובא לשום עניין. זו

פעם ראשונה שאני שומעת את זה.

גב' דברת ויזר: זה לא חוב. היא שואלת אם יש עוד חובות.

מר אבי גרובר: אם אתה מסדיר את השימוש, אם קיימים שם שימושים נוספים

שלא קיבלו היתרים כדין והכל, אם יש שם שטחים שנבנו ולא שולם בגינם, אם עושים עכשיו מהלך, אז מי שיהיה שם יצטרך לשלם מעבר ל-2.8, לפי מה שמציגים הדרג המקצועי בעירייה.

שאלת לגבי הייצוג המשפטי. אני כראש העיר שאלו אותי האם העירייה עקרונית מתנגדת להארכת תקופת החכירה. זו היתה השאלה שנדונה כמה פעמים בישיבות פנימיות. ואנחנו בכל הישיבות הפנימיות אמרנו שבכפוף-

מר טל עזגד: מי זה 'אנחנו' ו'אמרנו',

מר אבי גרובר: אני מנהל את העיר כרגע. אני והאנשים שעובדים איתי. אמרנו

שבכפוף להוראות החוק ולזה שאנחנו נביא את זה למועצה/למשרד הפנים, כל מה שצריך לעשות לפי חוק, אין התנגדות עקרונית להארכת תקופת החכירה. יצטרכו להתקיים כל מיני תנאים, כמו הסוג דיון הזה שמתקיים פה עכשיו.

התקיים דיון בבית המשפט, שבו לפי הפרוטוקול, נאמר על ידי עוה"ד שלנו, בצורה מאוד ברורה, העירייה מתנגדת להארכת תקופת החכירה. ולכן אני מצאתי לנכון להחליף את

הייצוג המשפטי. נאמר לי שכנראה זה משהו שלא שיקף בדיוק את מה שנאמר בישיבה. ועדיין, כדי לייצר אמון בין הצדדים, אני החלפתי את הייצוג המשפטי.

זכותי כראש העיר להחליף את הייצוג המשפטי. והיועץ המשפטי של העירייה מיכה בלום, אמר את דעתו בעניין, ואני קיבלתי. אתה ביקשת ממני מנהיגות, אני במקרה הזה החלטתי שאני מחליף את הייצוג המשפטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לדרוס ברגל גסה מינהל תקין זו מנהיגות?

מר אבי גרובר: אני לא חושב שרמסתי פה שום מינהל תקין.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא על דעת היועץ המשפטי. תגיד לעוה"ד שמטפל שם 'זו מדיניות העירייה, תייצג...'

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי האחר שמטפל היה עו"ד אחר שנמצא בתוך רשימת היועצים המשפטיים של העירייה. החלפנו בתוך הרשימה של היועצים המשפטיים. עברנו ממשרד אחד למשרד אחר. לרמס ברגל גסה? אתה יודע, אתה נורא בקלות משחרר פה משפטים נורא דרמטיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... מחליפים יועץ משפטי שלא על דעת היועץ המשפטי בתיק נתון, יש בעיה.

מר אבי גרובר: לדעתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: לדעתי, וודאי לדעתי. אני לא... שום דבר.

מר אבי גרובר: לא על דעתו. אבל זה נעשה בתיאום עם היועץ המשפטי, ולא היה צריך.

עו"ד מיכה בלום: לא על דעתי, בדיוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: הכתיבו לך... הבנו.

עו"ד מיכה בלום: אבל אני מבקש לציין כמה דברים למועצה.

מר אבי גרובר: בבקשה.

עו"ד מיכה בלום: לעניין גופם של דברים. עם כל הכבוד לעו"ד ורטהיים שמייצג את

משפחת שפירא, הוא עם האינטרסים שלו. אני חושב שהמועצה יכולה אך ורק להחליט בעניינים האלה, אחרי שהם יקבלו דו"ח מסודר על ידי שמאי העירייה, ואחרי שאני אכתוב חוות דעת מסודרת מלאה, אחרי שאנחנו נדע את כל הנתונים. ואנחנו נעביר אותם למליאה ואז המליאה תוכל להחליט מה שהיא תחליט. אחרי שהמליאה תחליט מה שהיא תחליט-

מר טל עזגד: אתם מוציאים סדרי יום כאילו כלום. אתם מעסיקים אותנו-

מר יעקב קורצקי: לא כמו כלום. זה דבר שעולה פה.

מר טל עזגד: מה זה דבר שעולה?

מר יעקב קורצקי: אתם אמרתם עכשיו ראש העיר עשה ככה. בא היועץ המשפטי-

מר טל עזגד: שאלתי שאלה, למה זה עלה על סדר היום?

מר אבי גרובר: יעקב, אני רוצה לענות לו. מאוד פשוט. כמו שאמרתי בהתחלה,

אני קיוויתי-

מר טל עזגד: ועוד פעם תגיד 'אני החלטתי', אז בסדר, אם זה הסגנון.

מר אבי גרובר: זה לא עניין של 'אני החלטתי'. אני קיוויתי שאנחנו נבוא לפה

היום קצת יותר מבושלים, מכיוון שהחוק קובע שצריך X ימים מראש להודיע על סדר היום, ואני כן קיוויתי שאנחנו נוכל להגיע היום עם משהו קצת יותר מבושל. מה זה קצת יותר? שאני כן אוכל להעמיד פה נושא שבשל להצבעה. לכן הכנסתי את זה לסדר היום. אם אתה מכיר קצת איך הקאנטרי עובד ברמת העיקרון, ב-5.1 מתחילה שנת פעילות חדשה של הקאנטרי.

מר יעקב קורצקי: 3,500 מינויים.

מר אבי גרובר: יש שם אלפי תושבי רמת השרון שמנויים במקום הזה, מקבלים

שירות והם צריכים לדעת.

מר יעקב קורצקי:

יש לנו אחריות.

מר טל עזגד:

אז איזו בשורה קיבלנו תושבי העיר? שצריך דו"ח שמאי, וצריך

דו"ח לא יודע מה, מה שמיכה אמר.

מר יעקב קורצקי:

אבל זה לוקח זמן, טל.

מר טל עזגד:

אז בשביל מה להביא את זה לפה?

מר גיא קלנר:

הוא שואל למה הביאו היום.

מר אבי גרובר:

טל, אני אסביר לך למה באיזשהו מקום. כי אני כן הייתי שמח

לשמוע את דעתכם פה. אני החלטתי להחליף עו"ד. לא הצבתי אותך בפני שום... אחרת.

רפי, אני הולך לשאול אותך שאלה, ואני אשמח לשמוע את דעתך. האם אתם סבורים

שאנחנו, ראוי שנמשיך להפעיל במקום הזה קאנטרי. איך בדיוק, מי, מה, מכרז, לא מכרז

וכאלה. אבל אני רוצה לשאול שאלה עקרונית, האם לדעתכם נכון להמשיך להפעיל במקום

הזה קאנטרי כן או לא?

מר רפי בראל:

אני כבר עונה לך, לדעתי כן צריך קאנטרי, אבל בתנאים שלנו,

לא בתנאים של האחרים. ואני עברתי משם, והייתי קרוב לשם. לא בקאנטרי הזה, אני

ניהלתי עסקים אחרים בתל אביב, אל מול עיריית תל אביב, על אותו נושא, ולא רוצה

להגיד איפה. מה כתוב בהסכם? האם הם שילמו את דמי החכירה כל השנים? מה קרה?

מר אבי גרובר:

לא היה להם דמי חכירה.

מר רפי בראל:

חינם נתנו להם?

מר אבי גרובר:

בערך, כן.

גב' רותי גרונסקי:

אז רבותיי, אז על אחת כמה וכמה שאני לא רוצה לתת.

גב' דברת וייזר:

אבל שילמו לפני 40 שנה, זה פעם אחת משלמים דמי חכירה.

מר רפי בראל:

לא, כל שנה, כל שנה. כל 1.1 משלמים דמי חכירה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר:

מה שנאמר על אותו דו"ח שמאי, היה כדי לקבוע את דמי

החכירה.

מר רפי בראל:

השמאי, עד כמה שידוע לי, הם דורשים 2% מערך הקרקע. ומה

שעליה כדמי חכירה לשנה.

מר אבי גרובר:

עוד פעם, אני לא נכנס למה הסכום.

מר רפי בראל:

אז אני לא רוצה להיכנס, אני רוצה לשמוע מה ההצעה שלכם.

ואחר כך אני אענה. אבל קאנטרי צריך. אני לא רוצה לפגוע בתושבי העיר. העיר הזו יקרה לי, והאנשים שלה יקרים לי עוד יותר.

מר טל עזגד:

יכול להיות שיש להם איזה פטנט אחר יותר טוב בטווח של מאי

יוני.

מר רפי בראל:

אבל למה לעשות את הדברים במחי יד?

מר אבי גרובר:

אפשר לקחת משבצת ירוקה לעשות בה הרבה דברים. לא חייבים

לעשות שם קאנטרי.

מר גיא קלנר:

נכון.

גב' שירה אבין:

אבי, בוא נשים דברים באיזושהי צורה.

מר טל עזגד:

אמרו ששירה ואני רוצים לעשות בית אבות.

מר אבי גרובר:

גם אמרו שאני, ולבנות שם מגדלים וכל מיני כאלה דברים. בואו

נוריד קצת את החשש הזה ונצא לדרך.

מר טל עזגד:

כמי שמתפרנס מקשישים, אז אני יכול להגיד שזה היה נהדר.

מר יעקב קורצקי:

זה לא רע בית אבות. דיור מוגן.

גב' שירה אבין:

אני חושבת שצריך לשים את הדברים על דיוקם.

גב' רותי גרונסקי:

יש שם רק אמהות, לא אבות, טל.

מר יעקב קורצקי:

יכול להיות רעיון יפה.

מר אבי גרובר:

שירה, יחד, ובחנו.

גב' שירה אבין:

שנייה, רגע. אני יכולה להשחיל 3 משפטים? לא דיברתי כל הזמן.

מר אבי גרובר:

שמתי את הנושא הזה על סדר היום כי היה חג. וכן היו כל מיני

דיבורים בחג, וקיווינו שנוכל היום להעמיד משהו יותר רציני.

גב' שירה אבין:

אבי, אני אמרתי דבר אחד. כשמביאים נושא לסדר יום, אתה

עכשיו בא ושואל אותנו, אמרת 'הבאתי את זה כי בכל מקרה, גם אם הדברים לא מוכנים, אני רוצה לדעת מה דעתכם. עכשיו אני לא חושבת שיש פה מישהו, אני רוצה לקוות, לא שאני לא חושבת, אני רוצה לקוות. אני לא בטוחה שהתקווה שלי היא מאוד אמיתית. אבל אני רוצה לקוות שכל מי שיושב כאן בחדר, רוצה שימשיך להיות שם קאנטרי שייתן מענה לתושבי רמת השרון.

אנחנו יודעים שיש לנו את בריכת שרונית, אנחנו יודעים שזה לא מספיק, זה נותן לכמות מסוימת של אנשים, ואנחנו חייבים בהיקף התושבים שיש לנו ברמת השרון, לתת מענה לתושבים. אז זו לא שאלה שהיא רלוונטית כרגע לדעת איך אנחנו ממשיכים להתנהל.

אנחנו כרשות צריכים להתנהל קודם כל באופן חוקי. ובאופן שהדברים יתאימו וישרתו הכי טוב את תושבי העיר. אז על זה אין לנו ויכוח, אבל אנחנו באמת לא יכולים לבוא ולהתייחס לשום דבר, כשחסרים לנו נתונים. יש הרבה נתונים שחסרים. עכשיו למה שאלתי אותך כשאמרת שיש הרבה מיליונים.

מר אבי גרובר:

מיליונים. 'הרבה' זו מילה.

גב' שירה אבין:

מיליונים, בסדר. אני אומרת-

מר עידן למדן:

זה בר הרבה מיליונים. גם 2.8 מיליון רק ארנונה, זה כבר הרבה

מיליונים.

גב' שירה אבין: עידן, אני בדרך כלל לא מפריעה לך כשאתה מדבר, אני משתדלת. אז תשתדל גם. ולכן אני אומרת, שאנחנו ידענו כל הזמן שיש איזשהו קטע של ארנונה מסוים, ובאמת ניסינו גם בשנתיים האחרונות וגם לפני, כל הזמן היה איזשהו ניסיון לעזור לקאנטרי להמשיך להתקיים, כדי שבאמת יהיה מענה לתושבים. אבל אם יש דברים נוספים שהם באמת, אז קודם חשוב שהדברים האלה יצופו ונבין אותם ונדע אותם. כי בסופו של דבר, לכל מי שיושב כאן, יש איזושהי אחריות לגבי הדברים, שהם יתנהלו כמו שצריך. זה הכל. אז חשוב להביא את זה באמת עם כל הנתונים הנכונים.

גב' דברת וייזר: זה בדיוק מה שהיה...

מר אבי גרובר: אם הייתי מבין פה מהדיון 'תשמע אבי, אנחנו לא מעוניינים בקאנטרי', אז למה סתם להמשיך את כל הדיונים האחרים?

מר טל עזגד: אוי, נו אבי, באמת. אתה שומע את עצמך? יאללה, מה קורה לך, נו באמת?

מר יעקב קורצקי: מה, מה טל? מה הבעיה? מה אתה לא מבין? מה אתה לא יודע שזה בבית משפט.

מר טל עזגד: להגיד עכשיו שאנחנו לא רוצים קאנטרי.

מר יעקב קורצקי: אבל טל, אתה מדבר ברצינות?

מר טל עזגד: אבל הוא אומר 'אני רוצה לשמוע'. הוא שואל אותנו שאלה 'צריך קאנטרי או לא צריך קאנטרי?'. נו באמת, זה רציני.

מר יעקב קורצקי: אני אגיד לך, אני אחדש לך, אבל אני יודע שאני גם לא מחדש לך כלום. אתה יודע שזה בכלל השופט מחליט.

מר טל עזגד: אבל מה זה קשור?

גב' שירה אבין: מה זה רלוונטי.

מר טל עזגד: יעקב, בתור אדם אינטליגנטי. אם השופט מחליט, אז למה זה בא

לדיון פה?

מר יעקב קורצקי: טל, אני שמתי לב שאתה נהיית אנרגטי, אני שמח. אבל רגע, תקשיב גם כן, טל. תקשיב.

מר טל עזגד: אני אנרגטי כל הזמן. תאמין לי, הראש עובד.

מר יעקב קורצקי: לא, לא. לא ראיתי שהיית כזה אנרגטי. עכשיו אני שמח, נהיית תוסס. היית הרבה שנים בלי גזים.

מר אבי גרובר: אני רוצה, שלא יהיה כל מיני כאלה כאילו ועל יד וזה. אומר טל אמירה שרצה. אני אישית רוצה, ברור שכן.

גב' שירה אבין: אז נגמר הסיפור. מה?

מר אבי גרובר: אני לא לבד פה. זו לא הצגה פרטית שלי.

???: ... בן אדם שלא רוצה?

מר אבי גרובר: אבל יש כל הזמן איזה מין דיבור, כמו שטל אומר שגם אמרו את זה עליו ושירה, גם אומרים את זה עליי, שיש פה רצון לבנות שם דיור מוגן ומגדלים.

גב' נורית אבנר: אז מה? שיגידו.

מר אבי גרובר: אנחנו הולכים פה למהלך מאוד משמעותי. מדובר פה על 17 דונם סדר גודל, במרכז רמת השרון. זו קרקע מאוד יקרה, מאוד משמעותית. אנחנו הולכים עכשיו לפרוגרמה וכל מיני כאלה דברים. שיש פה קרקע שמשמשת לטובת הקאנטרי עד היום. ונשאלת פה שאלה מאוד גדולה. האם אנחנו לוקחים את ה-17 דונם האלה, זה לא 250 מ"ר, זה חצי מכל הפארק פה, שוואו מה עשו עליו. לוקחים שטח כזה ונותנים אותו לטובת קאנטרי. אני חושב שזו שאלה משמעותית.

עכשיו כן, הייתי שמח אם הייתי מצליח להגיע היום עם הסכם מבושל. וכן, אנחנו אמורים לקבל הסכם כזה בדיוק מה דמי החכירה שאנחנו נקבל תמורת השימוש, האם אפשר לתת 49 בכלל חוקית, אם זה נתון בכלל. אני אומר לך שנאמר פה שנחתם הסכם-

- מר רפי בראל:** לכן צריך ייעוץ משפטי כמו שצריך.
- מר אבי גרובר:** רפי, אני כבעל הקרקע, עוד לא זכיתי לראות את אותו הסכם.
- מר טל עזגד:** אתה יודע מה, אני אענה לך לשאלתך, בסדר? בוא אני אענה לך, בשיא הכנות.
- מר אבי גרובר:** אם אתם אומרים לי כולם 'כן', אני סוגר את הישיבה ותודה רבה ושלום.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** יש משהו, שזה נעשה בפורום הזה, שזו ישיבת מועצה, יש לזה איזשהו משקל מסוים אחר מאיזשהו דיון פנימי שנעשה באיזשהו חדר, או אם הייתי תופסת אותך לשיחה ככה במסדרון ושואל אותך 'תגיד בגדול מה אתה חושב'. אני חושב שכן, יש משהו באמירה הזאת, והמשקיעים-. הנה פליקס שופמן פה, נציג המשקיעים. יש משמעות לזה שבפורום הזה ככה, אף אחד לא מביע התנגדות או נגיד את זה בצורה כזאת, להמשיך במהלך הזה.
- עו"ד מיכה בלוס:** גם אני לא סיימתי. באמצע משפט קטעתם אותי, אז אני חייב לסיים. אני אחזור עוד פעם, צריך את חוות דעת השמאי, צריך חוות דעת שלי שתתאר את כל המצב העובדתי והמשפטי שיהיה פה. ולאחר מכן, לא רק שאם המועצה תאשר, גם צריך את אישור שר הפנים. זה לא הליך כל כך קצר.
- מר גיא קלנר:** מי זה שר הפנים?
- עו"ד מיכה בלוס:** לא משנה מי זה שר הפנים. כרגע שר הפנים זה...
מר גיא קלנר: אני שאלתי שאלת תם מי זה שר הפנים.
- מר יעקב קורצקי:** הרב אריה.
- מר אבי גרובר:** בסוף זה יהיה ביבי, אז מה זה חשוב מי זה.
- עו"ד מיכה בלוס:** לכן, יש לי אכן השגות למה שנאמר על ידי עוה"ד המלומד. אני

חושב שכן היו הפרות רבות במסגרת ההסכם הזה. אני חושב שאנחנו צריכים לדאוג לכלל הציבור ברמת השרון, ואנחנו צריכים לקבל החלטה מאוד-מאוד מושכלת בעניין.

אני רוצה להזכיר לכולם, אני לא יודע מי היה פה, אבל לפני 9 שנים שאני נכנסתי לתפקידי, לקאנטרי היתה משכנתא לבנק לאומי.

מר טל עזגד: נכון.

עו"ד מיכה בלוס: ואני חושב שרק טל זוכר את זה עוד. גם את היית שירה, נכון? ובזמנו היתה מערכה מאוד-מאוד לא קלה מול הקאנטרי. אני לא אספר עכשיו כל מה שהיה. בסופו של עניין, אנחנו נמצאים היום במצב שאין משכנתא לבנק לאומי או בנק פועלים שכל פעם התחלפו, על הנכס. וחלק מהעניין היה שהבנק גם הבין שהוא לא יכול לשעבד את הקרקע. הקרקע היא שלנו. הם מקבלים בסך הכל זכות להפעיל קאנטרי.

מר אבי גרובר: לא...

עו"ד מיכה בלוס: עם כל הכבוד, כשאתה תהיה היועץ המשפטי של העירייה, אתה תסביר למועצה מה עמדתך. כרגע אני היועץ המשפטי, עד שתחליף אותי אולי, או מישהו אחר. כרגע זה המצב. אני גם לא מתכוון לא להטעות ולא לפעול בתפקידי באופן רציני. הרצינות היא כאשר אתם תקבלו הכל בכתובים בפניכם. ואז אתם תוכלו לשקול את כל השיקולים הרלוונטיים שאתם רואים לנכון. ותחליטו אחר כך, אני, עם כל הכבוד, אתם מועצה, אתם תחליטו מה שאתם תרצו, ואני לא אגיד לכם מה להחליט. אני רק אכתוב להם כל מה שאני חושב בהתאם לזה.

מר גיא קלנר: בסדר גמור.

עו"ד מיכה בלוס: ולאחר מכן תחליטו, ואחר כך גם שר הפנים יצטרך להחליט מה הוא מחליט או לא. יהיו לכם כל מיני אופציות שאתם יכולים לחשוב עליהן. אבל זה לא הזמן והמקום. בצורה רצינית אתם קודם כל תצטרכו לקרוא את הכל, בשביל שתוכלו בכלל להגיע לשלב ולהגיד, לא אם אתם רוצים קאנטרי או לא. אלא אם ההסדר הזה מקובל עליכם או לא. כי אני לא נכנס אם אתם רוצים שם קאנטרי או לא. יש שם הסכם חכירה

שקיים. בשביל להעביר את זכויות החכירה האלה, הם יצטרכו את אישור המליאה. הרי אנחנו לא ביקשנו את ההליך. הרי אם משפחת שפירא לא היו הולכים לפשיטת רגל, ולא היו להם חובות מפה להודעה חדשה-

מר יעקב קורצקי: לא היינו פה.

עו"ד מיכה בלום: והם לא היו משלמים לעובדים שלהם, ולא היו לוקחים להם את המחשבים ולא היו לוקחים להם-

מר אבי גרובר: כבר לא היינו פה.

עו"ד מיכה בלום: ולא היו לוקחים להם את המחשבים, כנראה שאני לא הייתי מבקש להצטרף להליך, על מנת להגן על זכויות תושבי רמת השרון, ולהגן על כל מה שהסכם ההוא בזמנו אמר, שכל מיני זכויות שיש לתושבים במחירים ומיליון ואחד דברים. גם אנחנו לא דאגנו מספיק לאכוף את נושא הבנייה הבלתי חוקית במקום הזה במהלך השנים. יש שם בנייה בלתי חוקית ענפה. יש שם שימושים בלתי ראויים בשטח הזה. אבל זה לא ראוי מבחינתי כרגע להלאות אתכם בכל הטענות האלה.

אני אכתוב את זה בכתב, ואתם תבינו ואם יהיו שאלות הבהרה, אני אשמח להסביר. ובסופו של הליך, אתם תחליטו מה שאתם רוצים להחליט, וזה יהיה כפוף לשר הפנים ועוה"ד המכובד יוכל להסכים איתי או לא להסכים איתי. יוכל להסכים אתכם או לא להסכים אתכם. אבל בסופו של דבר ההחלטה תהיה שלכם.

מר יעקב קורצקי: מיכה, לשאלתך, שר הפנים ירצה להפוך את זה למקווה.

עו"ד מיכה בלום: טוב, אני לא נכנס לזה.

???: זה נועד לצרכי כל הציבור.

מר גיא קלנר: אני אשמח לחלק את האמירה שלי לכמה מקטעים. המקטע הראשון בהקשר של ההצעה, לשים את כתשתית לסעיפי דיון לסדר היום, בעיניי זה מבורך. אני רציתי להכניס נושא לסדר היום, פספסתי את המועד. יש חוקים ותקנות לעניין הזה,

שמים את זה כפלטפורמה ואז לפחות בעניין הפרוצדוראלי אתה מכוסה. והנה מקיימים דיון והכל בסדר. אם זה לא היה נכנס, אז היינו נמצאים בהיעדר היכולת לעשות את זה, אז זה דבר אחד.

דבר שני, בהקשר של היכולת של ראש העיר, וזה לא משנה אגב מי יושב על הכסא הזה, כי זה היה רלוונטי כששירה ישבה שם, זה היה רלוונטי שאיציק ישב שם, ולפני זה לא הייתי. אבל האמירה שלי היא קבועה ועקבית. מי שמחזיק במושכות בסוף בהקשר הזה, הוא ראש הרשות, ואנחנו בהקשרים של מה שהחוק מאפשר לנו. והיועץ המשפטי, כמו כל בעל תפקיד אחר בעירייה, נותן שירות בסוף לנבחרי הציבור ולתושבים. ואנחנו בסוף מייצגים אותם בהקשר הזה.

החלטות של מדיניות, החלטות של כיוונים, החלטות של קבלת החלטות מהותיות לגבי העיר, ובכלל זה האם היועצים הבכירים ביותר שיהיו, מייצגים את העמדות שלנו כן או לא, זה החלטות שאפשר לקבל אותן, לשמוע את היועץ המשפטי ולקבל החלטה מנהיגותית, ניהולית, אחרת. ואיני חושב שזה בסדר גמור, ואין שום בעיה עם זה. זה לגבי הסוגיה השנייה.

לגבי המהות של העניין. הקאנטרי, ברור בעיניי שצריך להיות קאנטרי. אני לא בטוח, לאור כל האתגרים שיש לעיר הזו, בהקשר של שטחי ציבור ושטחים ירוקים, שבהכרח צריך את כל ה-17 דונם לכאן. אני הולך עכשיו סתם אאוט אוף דה בוקס ואין לי את כל המידע בפניי, אני כרגע מדבר מליבי, אולי מספיק 10 דונם, אולי 7 דונם אפשר להקצות לבתי ספר, עכשיו כשחסרים לנו, סתם שאלה. לא יודע. אולי 7 דונם אפשר לעשות עם זה גני ילדים. אולי סתם שטחים ירוקים. אני מדבר על עיקרון, אני עוד לא מגיע לפרקטיקה.

גב' שירה אבין: עכשיו אנחנו לפחות מאיפה זה בא. לא שאני רוצה דיור מוגן. עכשיו אני מבינה מי רוצה.

מר גיא קלנר: מי רוצה דיור מוגן?

גב' שירה אבין: רותי אמרה דיור מוגן.

מר גיא קלנר: אה, רותי, אוקיי. לא, אין לי מושג מה לעשות. אני יודע דבר אחד, שבדיונים שלנו, על פרוגרמה לשטחי ציבור, אנחנו נמצאים בחוסר. וכשדיברנו על כל הצרכים כולם שאנחנו צריכים להחיל בעיר הזו בשנים הקרובות, מצאנו את עצמנו במקום שבחלק מהתחומים חסרים לנו שטחים. אז יכול להיות, שכתוצאה מתהליך שלא רצינו אותו אבל הוא קורה, שבמסגרתו עלתה השאלה הזו על השולחן, יכול להיות שיש איזה נתיב אמצע, שנתיב האמצע הזה אומר, לא 17 דונם, ואנחנו נותנים פתרון וביטוי לצרכים אחרים של העיר. יכול להיות. ולכן לא הייתי פוסל את זה ולא הייתי מוריד את זה מסדר היום.

והדבר האחרון, שוב, לא באופן פורמאלי, ורק מתחושת בטן ונחכה למיכה, אני לגמרי מסכים עם מה שהוא אמר בהקשר הזה, מרגיש לי פה שעושים עלינו סיבוב. טפו-טפו-טפו, אני מדבר עכשיו בצורה לא פוליטיקלי קורקט. אני לא צריך שמישהו אחר יספסר בזכויותיי, בגדול. ואם הסיטואציה היא שכרגע, והכל כמובן על פי החוק. כי אם החוק מקנה להם את זה, אז החוק מקנה להם את זה, אני לא יודע.

אני אומר את הכל בצורה היפותטית וא-פורמאלית. אם מישהו קיבל מאיתנו זכות, אני מדבר עכשיו בשפה של כיתה א', קיבל מאיתנו זכות, היה אמור לעשות את הפעולה, כשל בפעולה, הגיע לפשיטת רגל, ועכשיו אני צריך דרכו לשרשר את הזכות לצד ג' אחר? לא. תחזיר לי את הזכות, ואני אבחר עם מי אני אעשה את העסקה הבאה. זה שוב ממקום מאוד בסיסי של החיים, של חוקי החיים. אם החוק יגיד משהו אחר, אז נצטרך להתמודד עם זה. אם לא, זה צריך להיות משהו אחר.

מר עידן למדן: הדיון הזה אגב גם לטעמי לא צריך להיות, עם כל הכבוד הראוי, לא בפני המשקיע ולא בפני עוה"ד.

מר רפי בראל: בדיוק כך.

מר אבי גרובר: אבל זו ישיבת מועצה פתוחה לציבור. ישיבה פתוחה לציבור.

מר עידן למדן: בא כוח זאת יש פה הליך משפטי. אני חושב שלא... אבל זה

לטעמי האישי.

גב' שירה אבין: אנחנו לא מדברים על ההליך המשפטי, כי אנחנו לא בקיאים בתוך ההליך המשפטי. אנחנו מדברים על מה שאנחנו מרגישים.

מר טל עזגד: אז אני אעיר לך, בתור ממלא מקום ראש העירייה, זה לא היה צריך להגיע לסטטוס הזה. בשביל זה שאלתי למה זה הגיע לפה.

מר עידן למדן: לא, לא, לא. זה שני דברים שונים. זה לא אותו דבר. עמד ראש העיר ואמר גיא בצדק, הוא בהחלט היה יכול להחליף או לייעל או לשפר לטעמו את הייצוג המשפטי. ובהחלט היה ראוי לבוא לפה עם משהו יותר מגובש, כפי שהוא אמר הוא לא הספיק.

מר אבי גרובר: לא אני, הם לא הספיקו.

מר עידן למדן: כנראה בחול המועד לא הספיקו הצדדים להגיע לכל הדברים ולכן זה לא הגיע. ולכן אפשר. אבל כל הדיון לא צריך להיעשות פה כרגע בפניהם... אמורים להביע אולי עוד את עמדתם ולא להיות נוכחים פה, גם אם יש עוצמה וגם עם אין. זה לטעמי.

גב' שירה אבין: אבל זו ישיבה פתוחה. מה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהשאלה שלך היא שאלה רטורית, אבל היא לא שאלת הדיון. גם אם אתה מנהל את הדיון ואתה רוצה לשאול. אני חושב שהנושא לדיון הוא בסיפא של הדברים של גיא, וכאן אני חייב להגיד שאני דואג. למה אני דואג? כי כשמחליפים עו"ד שמטפל בתיק באמצע ההליך, אני מאוד מוטרד מזה שהעו"ד הבא הוא מטעם. ואם הוא בא מטעם, אז אולי הוא מסדר משהו. זה אפרופו התחושות שלך גיא בלא פוליטיקלי קורקט. אז אני ממשיך את הקו הלא פוליטיקלי קורקט, ואני אומר מזה אני מוטרד, ובוודאי ובוודאי כשזה לא על דעתו של היועץ המשפטי.

ההחלפה של הזכייין שם, היא בוודאי תיטיב עם המנויים שם, עם תושבי העיר באופן כללי. אבל האלטרנטיבה שמוצגת, חייבת להיות אלטרנטיבה הכי חופשית שאפשר. ויש לי תחושה

מאוד-מאוד לא נוחה, דווקא בגלל שהוחלף עוה"ד המטפל, שהיא לא לגמרי חופשית.

מר אבי גרובר: מאיזו בחינה לא חופשית?

מר אהרון אלמוג אסולין: היא לא חופשית במובן הזה שהיא לא באה ממקום של ריבוי אפשרויות. כי כשמציגים אלטרנטיבה אחת למשהו קיים, שהיא המשכו של הקיים, ועושים את זה על ידי החלפת עוה"ד שמטפל בתיק-

גב' דברת וייזר: איזה אלטרנטיבה אותו עוה"ד השני הציג?

מר אבי גרובר: אין פה אפשרות אחת. עובדה שאנחנו לא מצביעים היום.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא. בינתיים הצגת בפנינו באמצעות עוה"ד המכובד.

מר אבי גרובר: הצגתי שאלה אחת שאני חושב שהיא רלוונטית. וגם המשקיע, וגם האחרים, רוצים לדעת האם סבורה המועצה שצריך להיות שם קאנטרי או לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: הבאת לפה את האורחים הנכבדים, כדי לתת להם במה להציג את תפיסת העולם שלהם. אני חושב שהדיון הזה צריך להתקיים כך שהאלטרנטיבות הקיים הוא יותר מאחת. ואני אתן לך אפשרויות.

מר אבי גרובר: בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אחת זה מכרז, דיברנו עליה. שנית, שהעירייה תיקח את זה על אחריותה, והיא זו שתביא מפעיל, לא זכיין, מפעיל לעשות את הדבר הזה. שלוש, הטלה על אגודת הספורט, שכבר עושה סוג של- יש לך 3 אלטרנטיבות.

גב' דברת וייזר: ... העירייה...

מר אהרון אלמוג אסולין: אגודת הספורט היא לא העירייה. היא תאגיד של העירייה.

גב' דברת וייזר: ומי ישים את הכסף של השיפוץ אני אומרת? העירייה יכולה להרשות לעצמה? הלוואי והעירייה היתה יכולה להרשות לעצמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו שומרים על השקעה של 20 מיליון ₪. זה יפה, זה נחמד.

צריך לראות מי עומד מאחורי הדבר הזה. כי תחושתי, ששמו לנו איזושהי פסאדה, ומאחורי הפסאדה אנחנו לא רואים כלום.

מר אבי גרובר: אני רוצה לסכם את זה. אני גם כן סבור שהייעוד של הקאנטרי במקום הזה הוא לטובת תושבי רמת השרון, ואני חושב שבאמת תושבי רמת השרון בכל הפידבקים שאני מקבל, מאוד היו שמחים שבמקום ימשיך לפעול קאנטרי. אנחנו צריכים לחשוב איך אנחנו עושים את זה בצורה הכי נכונה, כמו שאתה אומר.

אני כן היה לי חשוב שהדיון הזה יתנהל, וכל הנקודות האלה שהעליתם, לדעתי הן חשובות מאוד. ואני יכול להגיד לך עוד פעם, שום דבר ממה שנאמר פה, זה לא שפעם ראשונה אני שומע או שפעם ראשונה זה עולה בפורומים הפנימיים שהיו. ואחת הסיבות שלא מונח פה משהו, זה כי אנחנו לא נעולים על איזושהי אופציה אחת, ואנחנו עדיין בודקים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הבאת את האופציה הזאת, אבי. אי אפשר להתעלם מזה. ... האופציה היחידה.

מר אבי גרובר: אני לא הבאתי שום אופציה. אם הייתי מביא אופציה. איזה אופציה?

גב' דברת וייזר: הוא לא הביא אופציה, הוא רק העלה שאלה לדיון.

מר אהרון אלמוג אסולין: היא האופציה של ממשיך...

מר אבי גרובר: עוד פעם, אני רציתי לשקף לך. יש כרגע הליך שמתנהל.

עו"ד שלמה ורטהיים: סליחה שאני קוטע, אדוני ראש העיר, יש הליך, הקאנטרי נמצא היום בהסדר נושים. מי שממן את הפעולות של הקאנטרי, את ההפעלה של הקאנטרי עד עוד כמה ימים, זה המשקיע. זה הכל בבית המשפט. אנחנו לא מחביאים, לא מסתירים. הבאנו משנה סדורה.

מר רפי בראל: אז אין לנו מה לעשות כאן. אין לנו מה לעשות כאן אם זה בבית המשפט.

מר אבי גרובר: לא נכון, זה לא נכון.

עו"ד מיכה בלוס: גם בית המשפט רוצה לדעת מה...

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, זה איוס? אני לא מבין.

???: זה לא איוס.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדיאלוג לא ברור לי. זה איוס?

עו"ד מיכה בלוס: מובא לשופט... השופט יודע שצריך אישור מועצה ואישור משרד

הפנים. הוא יודע, הוא קיבל את זה בניירות, והוא אמר את זה. אני הייתי בדיון והוא אמר 'יש לכם הרבה משימות לעבור'.

מר אבי גרובר: אם הייתי מנסה פה לעקוף איזה משהו לבית משפט, אז הייתי

מנסה להניח פה איזו הצעת החלטה. עוד פעם אני אומר. אם הייתי מנסה לעשות את כל הקומבינות האלה, וכל הפולישטיקים האלה, אז הייתי מביא משהו ומנסה איך שהוא להעביר אותו. ובערפל, יכול להיות שהיה עובר מה שהייתי רוצה שיעבור.

עוד פעם, שמתי את זה על סדר היום, כי קיוויתי שנוכל להגיע היום עם משהו קונקרטי להציע. זה לא קרה במהלך החג, ולכן אנחנו לא מצביעים היום על שום נושא. אבל כן היה לי חשוב לשמוע איזושהו כיוון מכם.

מר רפי בראל: אבי, באת בידיים ריקות.

מר אבי גרובר: סוג של, נכון.

מר רפי בראל: אז בוא נמתין שתכינו את החומר, שנלמד אותו, שמיכה יציג לנו

את החומר ואז נדון בו. חבל על הזמן של כולם.

מר אבי גרובר: אין בעיה בכלל. תודה רבה. ערב טוב.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה
מנכ"ל העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24.

החלטה מס' 165: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 24.

2. אישור הגבי' יערה מלצר ת.ז. 30011268784 כמנהלת לשכת מנכ"לית העירייה בשכר

של 30% משכר מנכ"ל (9.699 ₪).

החלטה מס' 166: הוחלט ברוב קולות לאשר הגב' יערה מלצר ת.ז. 30011268784 כמנהלת לשכת מנכ"לית העירייה בשכר של 30% משכר מנכ"ל (9.699 ₪).

3. מינוי מר דביר אבידור רועי עוזר מנכ"לית העירייה כאחראי חוק חופש המידע.

החלטה מס' 167: הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר דביר אבידור רועי, עוזר מנכ"לית העירייה, כאחראי חוק חופש המידע.

4. מינוי מר ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה.

החלטה מס' 168: הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר ניסים בן יקר כנציב תלונות הציבור בעירייה.

5. עדכון נציגי ציבור בוועדות: גב' אורלי יצחקוב – ועדת סמים, גב' תמי גת אביב – ועדה לקידום מעמד הילד.

החלטה מס' 169: הוחלט פה אחד לאשר עדכון נציגי ציבור בוועדות: גב' אורלי יצחקוב – ועדת סמים, גב' תמי גת אביב – ועדה לקידום מעמד היל